

BXVI a la Sagrada Família o com renovar la fe

Dll, 8/11/2010 per Marta Nin

[Una catalana a Roma](#)

Un esdeveniment únic i universal és el que ha viscut aquest diumenge la ciutat de Barcelona amb la dedicació de la Basílica de la Sagrada Família.

Per la bellesa de l'escenari i la litúrgia, per la presència del cap de l'Església catòlica, pel pacífic desenvolupament de l'acte multitudinari, per la projecció mediàtica mundial. Un esdeveniment també cabdal per a l'Església catalana, que després de molts anys de veure's negada la seva realitat lingüística i nacional en les seves relacions vaticanes, ha pogut desplegar no només els seus propis trets culturals (reconeguts en l'ús de la llengua i també en el record del papa dels sants i poetes cristians catalans, així com en l'esment de la dinamicitat i calor de la gent) sinó també el millor de la seva dimensió eclesial.

I en aquest marc incomparable Benet XVI ha portat als homes i dones del nostre país i del món sencer un missatge que com ell bé ha dit en altres ocasions no és seu, sinó d'Algú més gran. Un missatge que concentra alguns eixos fonamentals del seu pontificat: una crida a harmonitzar la vessant espiritual i terrenal de l'ésser humà, tan ben representada en la vida i l'obra d'Antoni Gaudí, superant l'"escissió entre la consciència humana i la consciència cristiana"; la gran tasca de mostrar "un Déu que és amor" i, per tant, relació, pau, concòrdia, justícia...

El papa convida a ser originals i, com deia Gaudí, "ser original és tornar a l'origen que és Déu". A partir d'aquesta trobada no ideològica, sinó personal, amb Déu, Benet XVI demana la tutela del que per a ell són els "principis innegociables": defensa de la família com a nucli central de la societat, defensa de la vida entesa com a do i no com a amenaça, defensa dels més febles. És a dir, la sol·licitud que les institucions vetllin per aquests principis neix a partir de la necessitat de fer de Déu centre de la vida humana. El papa es presenta no com a autoritat política, sinó com a autoritat espiritual i moral, conscient que no és competència de la religió donar solucions concretes a la política, sinó ajudar a trobar, com ha dit en altres ocasions, "principis morals objectius".

Benet XVI ha lloat de Gaudí la seva senzillesa i austeritat, la seva fe, la seva creativitat. El proposa com un exemple de síntesi harmoniosa entre tradició i modernitat. La modernitat no fa por si s'entén com a renovació creativa que no rebutja però el millor de la tradició, ens diu el papa. Fent un paral·lelisme amb l'arquitecte català, tot sortint de Roma i en diàleg amb els periodistes a l'avió, el bisbe de Roma va esmentar set vegades la paraula "renovació" o "renovar" remarcant la necessitat que la fe es renovi amb "creativitat" en una "continuitat

entre tradició i renovació". Novetat i tradició que s'agermanen a la Sagrada Família en la millor tradició catalana, reconeguda a Barcelona per Benet XVI.

No podem no recordar aquell binomi que el poeta J. V. Foix va deixar escrit en un cèlebre vers: "M'exalta el nou i m'enamora el vell". Ben segur Benet XVI el faria seu.